

Sakın Gül Atma

– KARAM-41 · 07 Ekim 2014

Bahtıma dođarak, gönlüme girdin,
Ömrüme doyulmaz, tatlar getirdin,
Bir eşsiz vuslattı, madem bitirdin.
Gülücük saçarak, tekrar aldatma,
Bir daha yıkarsın, sakın gül atma.

Dokunman huzurdu, gamı silerdi,
Yıldızlar göz kırpar, muştı dilerdi,
Önemli denen şey, ya sevgilerdi.
Bağrımı dağladın, bari kanatma,
Canımı yakarsın, sakın gül atma.

Alırsan sevgini, sanma üzölmem,
Elbette kırgınım, tükendi gülmem,
Ölsem taş kalbine, asla gömölmem.
Duygusal konuşup, artık ağlatma,
Giderken el salla, sakın gül atma.

Narin bir nergistin, ıssız vadide,
Özenle suladım, koksun nadide,
Kanatan har açtın, battı haydi de.
Hâlâ gülüm diye, cakını satma,
Gerçeđi gücenir, sakın gül atma.

Bir zaman canımdın, bahar içimdi,
Sayende bu beden, hüznle çimdi,
Yanarak kül oldu, kendi yok şimdi.
Kapandı defterler, haydi dayatma,
Tekrardan açarsın, sakın gül atma.

Boş kalan kalbine, rüzgâr eksene,
Fırtına biçersin, zevkten her sene,
Mademki kuşandın, bari çeksene.
Nişan al, tetiđi korkup kapatma,
Bu aşkı vur bitsin, sakın gül atma.

Karakalem alışması bana aittir